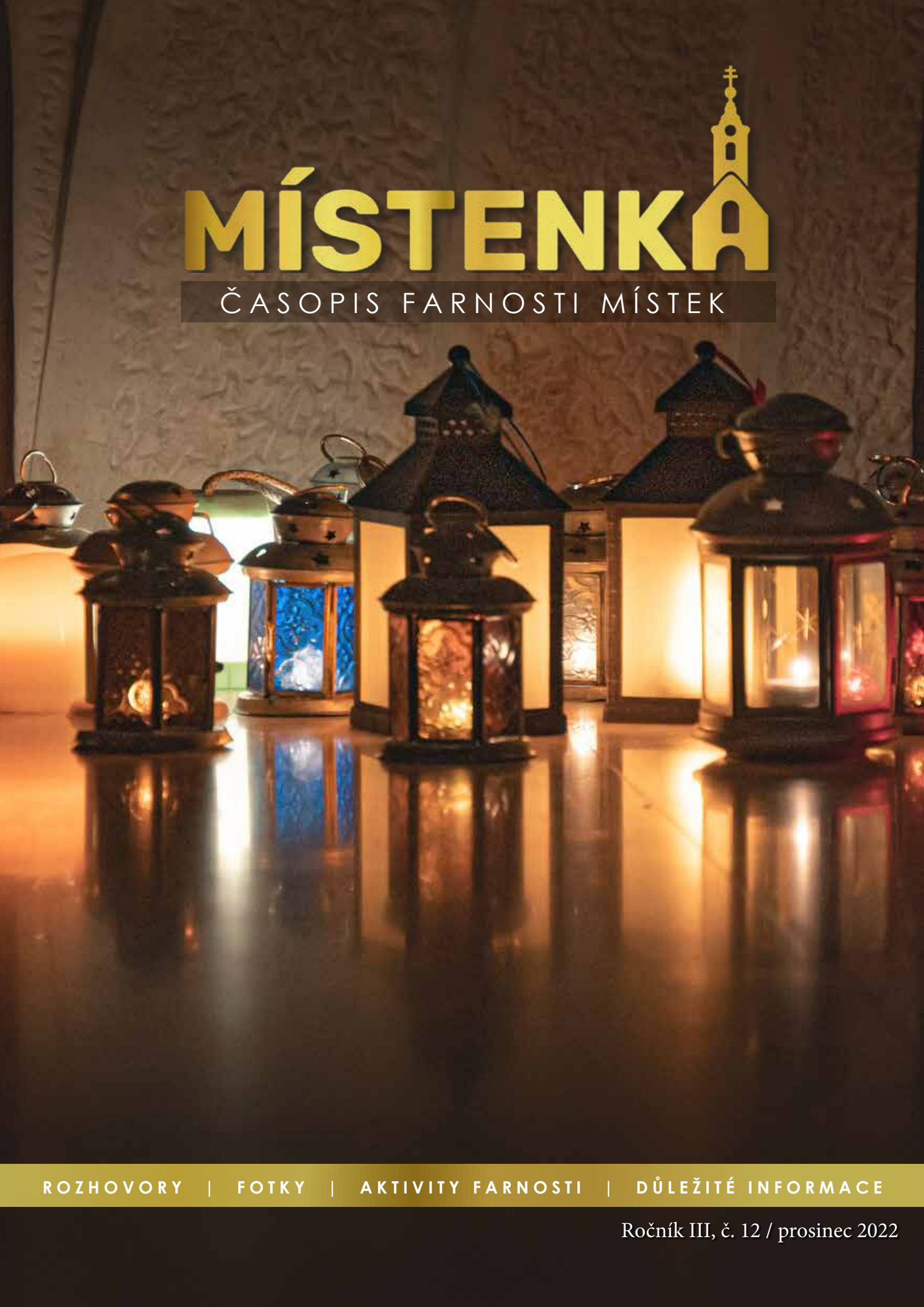

A row of several lit lanterns of various shapes and sizes, including some with blue and red glass panes, resting on a highly reflective surface. The warm light from the lanterns creates clear reflections on the surface below them. The background is a textured, light-colored wall.

MÍSTENKA

ČASOPIS FARNOSTI MÍSTEK

ROZHOVORY | FOTKY | AKTIVITY FARNOSTI | DŮLEŽITÉ INFORMACE

Ročník III, č. 12 / prosinec 2022

Milá farní rodino,

opět se nacházíme na konci roku a možná mnozí budeme opět říkat, jak nám utekl. Možná se budeme v paměti ohlížet za tím, co všechno jsme prožili, co se nám nepodařilo nebo co jsme v tomto roce ztratili. Nejdůležitější událostí roku pro celou Evropu je jistě nesmyslná válka na Ukrajině. Letos jsme si všichni mohli uvědomit, že mír není samozřejmost a že je potřeba pomáhat druhým. Jsem velmi rád za finanční i materiální pomoc, kterou naše farnost mohla potřebným poskytnout. Jako farnost jsme mohli společně prožít mnoho akcí, které byly otevřeny pro všechny. Stále více bude potřeba, abychom se jako farnost nezavírali do svého světa, kde je nám dobře, ale abychom sloužili celé společnosti, všem spoluobčanům a vycházeli jim vstříc se zvěstí evangelia. K tomu všemu mohl sloužit například letošní festival Boží město, kurzy otevřené veřejnosti, akce na náměstí jako byla bohoslužba slova na Štědrý den, Noc kostelů nebo modlitby na náměstí. Je toho opravdu mnoho a jsem rád za každý nápad, se kterým přijdete s touhou evangelizovat toto město. Víím, že se to nemusí všem líbit, ale má-li církev v tomto městě být i za sto let, je potřeba nebýt uzavřením v tom, co nás nostalgicky utěšuje. Musíme stále hledat nové cesty, jak nás k tomu vybízí také Petr současných dnů – papež František. Veškeré spory, které někdy mezi křesťany jsou ohledně postojů, tradic, liturgie a různých odlišných názorů jsou naprostou malicherností, která ubírá na kráse samotnému evangeliu a ničí naše srdce. Moc bych si přál, abychom se v roce 2023 společně vydali na cestu misijní snahy a zápalu, aby se Bůh mohl dotýkat lidských srdcí v našem městě.

otec Daniel

O B S A H

2	ROZHOVOR S OTCEM VÍTEM ČERVENKOU ROZHOVOR S OTCEM VÍTEM ČERVENKOU, POCHÁZEJÍCÍM Z MÍSTKU
4	FARNÍ ZÁJEZD NA SVATÝ HOSTÝN KRÁTKÉ POVÍDÁNÍ O PROBĚHLÉM FARNÍM ZÁJEZDU
5	KNIŽNÍ A FILMOVÉ TIPY SKVĚLÝ TIP NA KNIHU ČI FILM
6	SENZAMEZ ČLÁNEK O PROBĚHLÉ AKCI PRO MLÁDEŽ
7	BISCUP ČLÁNEK O PROBĚHLÉ AKCI PRO MLÁDEŽ
7	CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE ČLÁNEK O PROBĚHLÉ AKCI PRO MLÁDEŽ
8	WI-FI ČLÁNEK O PROBĚHLÉ AKCI PRO MLÁDEŽ
9	DUCHOVNÍ OBNOVA U SESTER BOROMEJEK O TOM, JAK PROBÍHALA DUCHOVNÍ OBNOVA U SESTER BOROMEJEK
10	OKÉNKO DO CHRÁMOVÉHO SBORU UPLYNULÉ AKCE CHRÁMOVÉHO SBORU
12	KATOLICKÝ LIDOVÝ DŮM PRAVIDELNÉ HLÁŠENÍ Z LIDOVÉHO DOMU
14	FARNOST SE BAVÍ! ZÁBAVNÁ DVOUSTRANA PLNÁ FOTEK
16	VZDĚLÁVACÍ KURZY PRO KAŽDÉHO O ČEM BYLY KURZY PRO KAŽDÉHO?
17	PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA POZVÁNKA NA UDÁLOST
19	MINIFOR O UPLYNULÉ AKCI PRO MINISTRANTY
20	NÁLEZY Z VĚŽE NASKENOVANÉ DOKUMENTY PŘÍMO Z KOPULE FARNÍHO KOSTELA
22	KRÁSA ČLÁNEK K ZAMYŠLENÍ OD OTCE DĚKANA
22	KDE JSI, ADAME? ČLÁNEK K ZAMYŠLENÍ OD OTCE DĚKANA
23	MEZI NEBEM A ZEMÍ ZPRÁVA O UPLYNULÉ UDÁLOSTI
23	ALFA ČLÁNEK O KURZU ALFA
24	PRVNÍ VČELAŘSKÁ MŠE FOTOGRAFIE A KRÁTKÝ ČLÁNEK O PRVNÍ VČELAŘSKÉ MŠI
25	HISTORICKY 19. VÝSTAVA BETLÉMŮ POZVÁNKA NA NADCHÁZEJÍCÍ UDÁLOST

ROZHOVOR S OTCEM VÍTEM ČERVENKOU

Rozhovor vánoční Místenky bude s otcem Vítem, který pochází z Místku. Po maturitě vstoupil do kláštera premonstrátů v Nové Říši. V roce 2003 měl v Místku primici v kostele sv. Jana a Pavla, a v současné době je farářem ve Křtinách.

1. Víte, kde jsi všude působil po kněžském svěcení?

Kněžské svěcení jsem přijal v roce 2003 v Praze na Strahově v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Po svěcení jsem působil 8 let jako kaplan a převor v klášteře v Nové Říši, v roce 2011 jako administrátor farnosti Věteřov a Želetice u Kyjova, kde jsem setrval 3 roky. Poté jsem nastoupil do farnosti Lysice na 1 rok jako administrátor farnosti, v roce 2015 sem byl farářem ve farnosti Šaratice. A od září roku 2018 působím ve Křtinách.

2. Vzpomínáš si na to, co bylo tím impulsem, rozhodnout se stát se knězem?

Já jsem hodně ministroval, vypomáhal jsem i jako kostelník a díky kněžím, kteří zde působili, jsem měl možnost poznat kněžský život jak na faře tak i navenek. Ať už to byl pan děkan Maňák nebo můj biřmovací kmotr, bývalý místecký kaplan, páter Milan Ryšánek. Za otcem Milanem jsem jezdil v létě na prázdniny na faru do Boršic u Buchlova. Ale největším vzorem pro mne byl právě otec Josef Maňák.

3. Když už jsi vzpomenul otce Maňáka, máš v hlavě zrovna teď nějakou vzpomínku na něj?

Musím říct, že se nám jako ministrantům a kostelníkům hodně věnoval, což vnímám jako velmi důležité, protože právě z ministrantů se často

stávají kněží. Byl opravdu takový, že se v nás snažil upevňovat víru a vztah k té službě, kterou jsme dělali. Velice rád vzpomínám na to, když třeba po nějaké akci jsme si na faře sedli u kafe nebo čaje a povídali jsme si o životě, o víře, o farnosti. Obdivoval jsem jeho přehled a zájem o dění v církvi a v naší farnosti. Nadchl mě svým příkladným kněžským životem, nevynechal nikdy žádnou povinnost, byl vždy zavčas v kostele a ve zpovědnici.

4. O tobě vím, že máš taky skvělý přehled nad děním v církvi, ve světě, ale i v politice...

Je pravda, že dění v církvi, ale i politika mě dlouhá léta zajímala včetně dění v ekonomice. Ovšem jako kněz se snažím vystupovat nestranně a myslím si, že politika do kostela nepatří. Spíše se snažím věnovat duchovním záležitostem a jen výjimečně komentuji věci, které se dějí ve vrcholové politice. Svůj názor na společenské dění samozřejmě mám, ale ten probírám spíš s rodinou a s přáteli.

5. Zmínil jsi rodinu. Zapomněla jsem se zeptat, jak vnímali tví rodiče tvé rozhodnutí - stát se knězem, navíc když působíš celkem daleko?

Docela pozitivně. V mém rozhodnutí mi nebránili a dá se říci, že mě spíše podpořili, za což jsem jim velmi vděčný.

6. Lidé velmi mnoho o řádech neví, mohl bys trochu přiblížit tvůj řád premonstrátů?

Premonstráti jsou tradiční středověký řád založený o Vánocích roku 1121 svatým Norbertem v Jižní Francii v údolí Premontre, kde stával první klášter. Na premonstrátech se mi líbí, že mají jak život v klášterní komunitě, tak působí i na farnostech jako tradiční duchovní. Jinými slovy chtěl jsem říct, že se mi líbí spojení kontemplativního života s apoštolátem ve farnosti.

7. Nyní působíš jako kněz ve Křtinách. Čím je tvé působení na tomto mimořádném poutním místě zajímavé?

Na většině farnostech jsem působil sám. Ve Křtinách jsme dva kněží. Musel jsem si tedy ze začátku zvyknout na společný život s kaplanem. Vždycky jsem bral kaplana více jako partáka než jako podřízeného. Roli v tom hraje také to, že páter Metoděj je můj řádový spolubratr. Společně se nám podařilo uvést do života projekt generální opravy varhan. Celková rekonstrukce bude stát přibližně 9 milionů korun a z podpory evropských peněz MAS Sloup jsme dostali 7 milionů korun. Zbytek financí sháníme pomocí projektu adopce píšťal. Jednotliví dárci si mohou v různých finančních částkách virtuálně adoptovat píšťalu v nově rekonstruovaných varhanách a přispět tak na tento projekt. Takže pokud by měl i nějaký čtenář zájem,

na tento projekt přispět, tak se stačí podívat na webové stránky farnosti Křtiny.

Samotný kostel ve Křtinách (i celý poutní areál) je od roku 2008 národní kulturní památka. Toto významné poutní místo je navštěvováno od 13. století poutníky nejen z okolních farností, ale také z velké části Moravy. Nachází se zde milostná socha Panny Marie, která pochází z přelomu 13.-14. století a po dostavění současného barokního kostela byla instalována na hlavní oltář 1.května 1850. I v dnešní době navštíví toto poutní místo několik tisíců poutníků ročně. K tomu také musíme započítat turisty. Jedním z mých úkolů je společně s panem kaplanem nejen vítat poutníky a konat pro ně různé pobožnosti, ale také se věnujeme turistům, které provádíme kostelem, ambity, kaplí sv. Anny a kostnicí v rámci předem objednaných prohlídek.

V současnosti připravujeme projekt na generální rekonstrukci celého poutního areálu, kde chceme požádat o dotaci z EU. Celá akce, která zahrnuje restaurování, novou elektřinu, nové lavice, obnovy fasád atp., má finanční rozpočet zhruba na 100 milionů korun. Věřím, že pokud se tento projekt podaří realizovat, pak toto vyhledávané poutní místo přitáhne nejen spoustu turistů, ale i nové poutníky. Mrzí mne, že díky mé nemoci, která přišla náhle na jaře, se již nemůžu v tomto projektu osobně angažovat.

8. Zmínil jsi svou nemoc. Většina farníků o tom nejspíš ví, modlí se za tebe, ale chceš se k tomuto nějak vyjádřit?

Poslední dobu trávím hodně času doma u rodičů v Místku. Je to z toho důvodu, že v červnu tohoto roku mi byla diagnostikována rakovina jícnu. S tímto onkologickým onemocněním se od té doby léčím v Brně na Žlutém Kopci, kde se čas od času vyskytuji. Samozřejmě mám také spojení s křtinskou farností. Po pravdě netuším, jak aktuální léčba zabere. Víím, že se za mne modlí spousta lidí – mých farníků i Místecanů a jsem za to moc vděčný. Chtěl bych využít této příležitosti a všem za modlitby a vzpomínku poděkovat. Také na Vás pamatuji ve svých modlitbách. Rád bych navštěvoval bohoslužby místecké farnosti, ale jsem omezen mým současným stavem, takže pokud to

půjde, tak se vždy rád osobně připojím ke slavení mše svaté. To se mi podařilo minulou neděli a byl jsem nesmírně nadšen, že jsem řadu známých tváří mohl opět vidět osobně.

9. Jaká je pro tebe nejhezčí vlastnost u lidí?

Cením si u lidí laskavého přístupu a upřímnosti.

10. Blíží se Vánoce, jaký dárek ti v životě udělal největší radost?

Když jsem dostal pod stromeček jako malý kluk modelovou železnici H0.

11. Vlášky jsou krásná záliba. Je to stále tvůj koníček, nebo máš i nějaké jiné koníčky?

Vlášky jako modely mě už dávno neberou, ikdyž cestování železnicí mě stále moc baví. Kdykoliv mám jet někde dál, tak dávám přednost cestování vlakem. Co se týče zálib, myslím si, že je dobré, když má kněz zálibu nebo koníček, který třeba bezprostředně nesouvisí s jeho službou. Možná je to netypické, ale mě vždy zajímala ekonomika, společenské dění a politika. Mám rád debaty s přáteli zvláště na ekonomická témata, což v současnosti je celkem aktuální a bouřlivé téma.

12. Nějaká tvá vzpomínka na Místek?

Už jsem víc jak 25 let z domu, ale stále se tady rád vracím. Jak jsem zmínil již výše, tak rád vzpomínám na dobu, kdy jsem ministroval a znal téměř celou farnost. S některými farníky jsme zůstali v kontaktu do dnes, navštěvujeme se, nebo si voláme a já tak občas zase mohu zavzpomínat na

Místek. Navíc mamka zpívá ve sboru a příležitostně i moje neteř Anetka. V říjnu jsem měl možnost účastnit se jednoho koncertu chrámového sboru v Místku. Byl jsem rád, že jsem se alespoň na chvíli mohl potkat s některými z Vás.

13. Zábavná vánoční historka?

Chodil jsem tak do 6. třídy, když na štědrý den šli rodiče nakoupit něco do města, tehdy ještě nebylo Tesco ani nic podobného, a když se rodiče vrátili, tak zjistili, že jsme se ségrou snědli všechny čokoládové figurky z vánočního stromečku, který jsme teprve ráno dozdobili. Rodiče byli vzteky bez sebe a tak jsem musel za trest tenkrát počítat příklady až do večera, protože se přiznávám, že jsem ty figurky pojedl hlavně já.

Ještě si pamatuji na jednu vánoční historku s otcem Maňákem. Kaplan donesl betlémské světlo a nechal ho zapálené v sakristii kostela sv. Jakuba. Když jsme tam po mši svaté přišli, tak se začal rozčilovat, kdo tam nechal tu zapálenou svíčku. Než jsme mu kdokoliv cokoliv stačili říct, tak ji sfoukl. A bylo po betlémském světle. :-)

13. Co by jsi popřál Místecanům k letošním svátkům?

Vánoce by měly mít minimálně dvojí rozměr. Jak ten duchovní, tak je potřeba, aby člověk prožil vánoční svátky dobře i po té lidské stránce, v rodinném kruhu při pohodové atmosféře svítícího stromečku a napečeného cukroví. Místeckým farníkům přeji hodně radosti z Narozeného Spasitele, a příjemné prožití vánočních svátků.

Připravil: Aleš Incédi

FARNÍ ZÁJEZD NA SVATÝ HOSTÝN

Mezi místa, která moravští katolíci nosí hluboko v srdci, patří Svatý Hostýn. A právě tam jsme se jednu letošní říjnovou sobotu vydali s naší farností.

V autobuse otec děkan Daniel Vícha upřesnil program. Pochopili jsme, že z Hostýna budeme pokračovat do Dubu nad Moravou, kde bude pomocný olomoucký biskup slavit mši svatou u příležitosti výročí smutné smrti otce Cyrila Vrbíka. Dvě mše svaté za den, nebude té zbožnosti moc? říkám si. Autobus si ale nevšímá mých myšlenek a unáší mě vesele dál.

Svatý Hostýn nás přivítal mírně zamlženým počasím a kapkami deště, bazilika však všem poutníkům velkoryse nabídla přístřeší. Loď kostela se zaplnila nejen námi z Místku, ale také poutníky z Hranic na Moravě, které sem na mši přivedl jejich mladý kněz. V poutním kostele jsme s důvěrou zanechali své prosby, vzpomínky, modlitby a taky otázky. Zase se někdy vrátíme a možná si na své otázky vyvedeme odpovědi. A teď už hurá na oběd.

Brzy po poledni Hostýn působil skoro liduprázdňe. Pod nohama měkce šustilo listí, holé stormy nabízely výhled na křížovou cestu a pozorný poutník mohl zahlédnout osamoceno-

nou řadovou sestru, jak spěchá od zastavení k zastavení. My jsme se ale raději moc netoulali, abychom nezmeškali stanovený čas odjezdu do Dubu nad Moravou. „Přesnost je výsada králů,“ prohlásil otec děkan a to si pak všichni dobře hlídali čas, přece nechtějí svého děkana pohoršit.

Kostel Očišťování Panny Marie v Dubu je opravdu impozantní. Naprosto sebevědomě vyhlíží do dálek přes pole. Hemžení lidiček nás vedlo dovnitř do barokního areálu. Lidé přecházeli semtam, mnozí se zastavovali u pietního místa, které připomínalo tragickou smrt kněze Cyrila Vrbíka, a přenosové vozy televize Noe dávaly vědět, že dnešní odpoledne bude výjimečné. Mezi staršími i mladšími se tu a tam zastavuje postava v černé klerice s fialovou čepičkou na hlavě. Pomocný olomoucký biskup Josef Nuzík. Snaží se opětovat každý úsměv, neodmítá žádosti o selfie a se šťastlivci, kteří ulovili foto, prohodí pár slov.

V kostele začala mše svatá. Chlad vycházející ze stěn a zpěv s tematikou zesnulých sice připomínaly, že se blíží Dušičky, ale slova otce biskupa přinášejí radost a znovu probouzejí víru a naději. Srdce nás z Místku se

rozehřívají, když slyšíme povědomý hlas s náznakem polského přízvuku, který patří zdejšímu duchovnímu správci proboštu Janu Kornekovi. Mše svatá končí, všechny možné hudební nástroje burácí a otec biskup posílá nahoru na kůr zdvižený palec.

Venku se mezitím začíná šerit. Dechová hudba Věrovanka vede poutníky na místní hřbitov, slavnost vrcholí modlitbou u hrobu otce Vrbíka a podzimní rozmazané stíny znovu vhánějí slzy do očí. Místčané se scházejí směrem k autobusu, ale tentokrát musí přesný čas odjezdu stanovený otcem děkanem Víchou počkat. Probošt Jan Kornek zve všechny na porci daňčího guláše a širokému úsměvu hostitele tentokrát neodolá ani dochvilnost králů.

Když jsme nasedli do autobusu na zpáteční cestu, byla už skoro úplná tma. Unaveným poutníkům znovu před očima vystávaly obrazy prožitého dne, v uších znovu zněly útržky kázání. „Ó, pane, zhasíná den,“ začal zpívat náš průvodce otec děkan Vícha. Za okny autobusu ubíhá tma a my všichni, tak jak slova písně předepisují, „vše zavíráme ve svůj dík“.

Vratislava Kotásková

KNIŽNÍ A FILMOVÉ TIPY

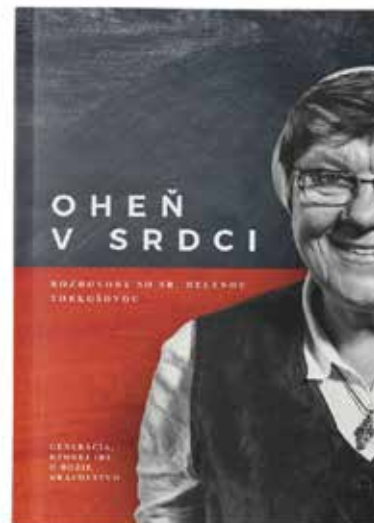
Milí čtenáři,

dovolu, abychom vám opět přinesli několik našich tipů na nové zajímavé knihy a filmy.

OHEŇ V SRDCI

Sestra Helena Torkošová patří na Slovenku ke známým duchovním osobám. Řadu let se podílí na vedení společenství Maranatha a spolupořádá velkou akci Oheň. Věnuje se duchovnímu doprovázení a mimo jiné byla také několik let na misii v Kazachstánu.

Kniha rozhovorů s touto sestrou je nesmírně osvěžující a inspirativní. Popisuje v ní své dětství, vstup do řádu v době komunismu nebo hodnotu společenství v životě křesťana. Z jejích slov opravdu cítíte oheň lásky, který plane v jejím srdci. Pokud se chcete osvěžit a povzbudit na své duchovní cestě, je tato kniha určena právě Vám.

SLOBODNÍ

Slováci přichází s výborným filmem dokumentujícím činnost tajné Církve za dob komunismu. Příběh přátelství „generálů tajné Církve“ Silvestra Krčmářyho a Vladimíra Jukla je vyprávěním o ceně svobody v době, která svobodě nepřála. Oba muži zakládali tajné církevní spolky, šířili zakázanou literaturu, organizovali poutě a manifestace. Dlouhé roky strávili ve vězení, ale navzdory tomu pokračovali ve své činnosti.

Tento film je určen nejen pro dospělé, ale také pro mládež, která může objevit sílu křesťanské víry, a to, jakou roli sehrála církev v době komunismu a boje za svobodu.

Připravil: Aleš Incédi

NOVOROČNÍ SOUTĚŽ

Novoroční soutěž s Místenkou je tady!!!!

Poslete na email místenky mistenka@email.cz fotku nejzajímavějšího dárku, který jste našli pod stromečkem. Nejzajímavější a nejnápaditější dárek pak vyhodnotíme a odměníme. A že jste tam nenašli nic neobvyklého? To nevadí! Můžete poslat nějakou vtipnou fotku, kterou se Vám podaří pořídit během Vánoc.

Fotky můžete posílat až do Nového roku. V neděli 8.1. proběhne po mši svaté v 10 hodin slavnostní vyhlášení vítěze, který získá odměnu.

SENZAMEZ

Tak jako každý rok, no teda konečně po pár letech, se pořádá Senzamez. Co to vlastně Senzamez je? Tato zkratka znamená Setkání Na ZAkončení MEZidobí, nebo by se také dalo říct, že je to církevní silvestr. Tuto akci pořádali mladí z děkanátu Místek a byla určena pro mládež. Konala se v sobotu 26. listopadu, tedy v sobotu před první adventní nedělí. Začalo se mší svatou v kostele svatého Jakuba. Následně jsme se přemístili do Katolického lidového domu, kde už byl připraven bar s občerstvením a DJ už pouštěl hudbu. Byla možnost i fotokoutku. Letos bylo setkání na téma Cesta kolem světa, a proto i hry byly přizpůsobeny tomuto tématu. Začalo to Vilémem a Soňou, když hrají karty a vsadí se, že Vilém stihne cestu kolem světa než odbije půlnoc. První zastávka byla v Rakousku. Hrála se seznamovací hra Apfelstrudel. Další zastávkou byla Asie, kde bylo předtančení. Jako poslední destinaci jsme navštívili Severní Ameriku. Tam jsme si zatančili balónkovou polku. Před půlnocí už se Vilém vrátil, tudíž sázku vyhrál. Celou akci jsme o půlnoci zakončili modlitbou, ve které padly i díky a prosby za věci co se dějí ve světě.

Ondřej Mec

Na senzamezu jsem byla poprvé a moc se mi to líbilo, bylo tam spoustu úžasných lidí a skvělá zábava. Hlavně dobré jídlo a pití. Krásné scénky a připravené aktivity. Našla jsem si tam spoustu lidí, se kterými jsem si rozuměla. Moc jsem si to užila a bylo to perfektní!!! Příště přijdu zase.

Eliška Pilnáčková

Na senzamezu byla především super atmosféra a spoustu sympatických lidí, líbilo se mi jak byla jednou za čas nějaká hra, která nás trochu rozhýbala a spřátelila. Určitě jestli to půjde, tak si příští rok nenechám ujít a můžu to jen doporučit a věřím, že by si to užil každý. Byly tam i super písničky a občerstvení.

Vendula Tabachová

26.11. jsme oslavili konec církevního roku 2022 formou senzamezu. Akci jsme začali mší svatou ve farním kostele svatého Jakuba v Místku. Poté jsme se přesunuli do lidového domu, kde jsme strávili zbytek večera. Program se nesl v tématu „Cesta kolem světa“. Příběh začal rozhovorem páru, který hrál karty. U toho se ovšem vsadili, že jeden nedokáže procestovat celou Zemi do půlnoci. Nejdříve jsme zavítali do Rakouska, kde jsme hráli hru apfelstrudel, následně jsme se díky letadlu během chvilky přesunuli na opačnou stranu Zeměkoule,

do Japonska, kde, jako aktivita bylo předtančení. Naše poslední zastávka byl divoký západ, tedy konkrétně Texas. Tam bylo trochu přeměněné tančení. V párech byl totiž jeden, co měl na noze připevněný balónek a cílem bylo ostatním párům balónek prasknout. Během celého večera, jsme také mohli využít baru s drobným občerstvením, nebo fotokoutku. Celou akci jsme zakončili modlitbou.

Honza Elbel

BISCUP

Jo na biscupu jsem byla poprvé. A určitě bych jela příští rok znova. Program byl skvělý. Nemám ani jednu špatnou věc proti programu. Bylo to fajn a super. Nové přátele jsem tam nepoznala, ale měla jsem tam hodně přátel co znám. Ostatní co by povzbudilo... Člověk zjistí že v mnoha věcech není sám. Že není jediný mladý člověk. Určitě kdyby někdo chtěl, tak tam najde kámoše. Tím, že já tam svých přátel měla dost, tak jsem nikoho nehledala. Jo a jediné co bych na tom změnila bylo to, že bych tam nechala scholu No problema po celý Biscup, ale chápu že třeba nemohli nebo tak... Co mi to dalo... Noooo... Měla jsem na Biscupu dost dobrou náladu. Byla jsem na takovém větším setkání poprvé a bylo to dost fajn. Super lidi i program. Taky mi to dalo to, že v mnoha věcech nejsem sama. Pocítila jsem, že prostě jsme všichni jedna velká moc fajn rodina. Moc se mi líbilo, že šlo vidět, že nejsem jediný praštěný člověk. Nemám vůbec žádnou špatnou poznámku na to. Dokonalost sama.

Markéta Zbořilová

Foto: Kristýna Polachová

Na biscupu jsem byl poprvé a určitě pojedu ještě někdy, protože se mi líbilo, jak jsme byli všichni kolektiv a nikdo nebyl sám a že jsem tam potkal celkem fajn lidi. Co mě oslovilo dále? No tak asi to, že tam byl zajímavý program a netrvalo to celé dny, ale bylo to rozděleno i s přestávkami, což mě osobně vždycky potěšilo a taky se mi líbilo, že večerku skoro nikdo neřešil a nebyli jsme uzavřeni, ale mohli jsme třeba zajít do města nebo třeba do obchodu... Ale rozhodně co bych změnil, je teplota v tělocvičně. Sice chápu, že nešlo topit více, ale přeci jenom by se to dalo vyřešit například nahradní spacáky nebo deky a nebo elektrické topení do zásuvky, ale určitě doporučuji dalším lidem a není vůbec trapné tam vzít své přátele, kdo ví, třeba se jim to i zalíbí.

Jakub Kohut

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Na CSM jsem byla letos poprvé a bylo to skvělé. Potkala jsem tam spoustu nových a skvělých přátel, se kterými jsme v kontaktu. Byl tam super program, hry, přednášky a sranda. Bylo super i to, že jsme si mohli vybrat některé části programu např. na jakou přednášku nebo workshop chceme jít. Hodně jsem si to tam užila a už se těším až CSM bude znova. Určitě ráda pojedu a doporučila bych to i ostatním

Dorotka Bužková

Na CSM jsem byla poprvé. Moc se mi tam líbila atmosféra, skvělí lidé, program... prostě celkově vše. Určitě pokud bude možnost, tak pojedu znova. Nejvíce mě oslovily diskuzní skupinky, to bylo skvělé. Určitě bych povzbudila další mladé lidi aby příště jeli. Všichni si tam najdou svoje a ta atmosféra je prostě skvělá. Moc se mi líbil velký výběr aktivit, přednášek a taky program na hlavní stage. Změnila bych možná to, aby byly stejné diecéze u sebe, aby nebyl někdo z Prahy sám mezi ostravakama. Více se tam sblížíš s ostatními, ale hlavně to prohloubilo můj vztah k Bohu.

Barbora Žáčková

Foto: Vojtěch Hlávka

WI-FI

Jmenuju se Magdalena Hejnešová a jsem první rok zástupce mládeže za děkanát Místek. Jako animátoři pořádáme různé akce, včetně víkendovky pro holky - Wify. Letos proběhl úspěšný ročník na faře na Ostravici. I když tomu předcházelo spousta zařizování, ať už místa nebo třeba vaření, myslím, že nakonec se vše moc povedlo a účastnice, i my animátorky, jsme si to moc užily. Já sama jezdila jako účastnice a vždy jsem přijela z víkendu nadšená. I teď jako pořadateli mi holky předaly spoustu energie a utvrdila jsem se v tom, že to má smysl dělat. Vidím, že víkend vždy přinese skvělé společenství holek, mají možnost vytvořit nové kamarádké vztahy, ale taky se snažíme, aby to mělo přesah i po duchovní stránce. Věřím, že kdokoli přijede na Wify je vřele přivítán a najde si část programu, která ho baví. Chtěla bych moc poděkovat ostatním animátorkám, které do toho jdou vždy naplno a dávají do víkendu kousek sebe. Taky děkujeme našemu kaplanovi pro mládež, otci Václavovi, který je nám vždy ve všem nápomocný.

Magda Hejnešová

Na WiFi jsem byla asi podruhé. No a bylo to super a pokud budu mít možnost, tak pojedu i příště. Jako nejvíc se mi líbilo to téma. A kdyby tam ještě někdo nebyl a měl tam jet, tak bych mu řekla, jaké to tam je super a co všechno se tam dělá. Byli tam super lidé, se kterými byla sranda.

Monika Hanzelková

Jmenuji se Dorota Hejnešová a na Wify jsem byla poprvé, protože jsem chtěla poznat nové lidi a odreagovat se od školy a od všeho ostatního. Byl tam moc fajn kolektiv a animátorky. Byly připraveny hezké hry, na téma vztahy a moc se mi líbilo slůvko od bývalé animátorky Šárky a jejího manžela Ondry. Bylo o tom jak se poznali, dali se dohromady, jak vstoupili do manželství a taky o tom jak ho teď prožívají. V neděli na mši jsme společně zpívaly. Na Wify mě překvapilo to, jak rychle jsem se seznámila s ostatními a taky večerní program, kde jsme se všechny pořádně zasmály. Bylo to takové odreagování od vážnějších témat, které jsme o víkendu probíraly. Jsem moc ráda že je se mohla zúčastnit a doufám že budu moci Wify navštívit i příští rok. Děkuji všem animátorkám.

Dorota Hejnešová

Letošní wify, byla pro mě výjimečná oproti minulým. Moje první akce za animátorku. Už od dětství jsem se těšila na to, až budu velká a budu moct být vedoucí. Ať už jsem byla na wify jako účastník nebo jako animátorka, tak jsem si všechny wify užila, protože každá měla něco do sebe. Letošní wify měla téma Vztahy. Měly jsme tam připravené různé hry k tématu a nebo taky svědectví manželského páru. A nejvíc se podle mě holkám líbila reality show „ideální manžel“.

A pokud se jim to nelíbilo (což si nemyslím), tak aspoň my animátorky

jsme se nad tím dobře pobavily. Wify a ostatní akce jako třeba víkendovky, tábory.. mi dávají něco, co prostě jen tak doma u počítače nezažijete: spousta srandy, smíchu, zábavy, a hodně dalších super věcí. Pokud váháš nad tím, jestli jít nebo nejít na nějakou akci, tak prostě nad tím nepřemýšlej a jdi. I kdybys přišel/přišla sám, tak se nemusíš bát, my bereme každého! Takže myslím, že nejen za sebe, ale i za tým animátorů můžu říct, že se na tebe těšíme na našich dalších společných akcích až se přidáš k naší společné cestě.

Barbora Marková

DUCHOVNÍ OBNOVA U SESTER BOROMEJEK

Naše komunita v Místku připravila pro maminky adventní duchovní obnovu. Pro velký zájem byly připraveny dva termíny, v sobotu odpoledne. Začínaly jsme malým občerstvením u kávy a krátkým seznámením. Účast maminky s 3- měsíčním miminkem byla příjemným zpestřením. Se sestrou Ladou jsme se v první části programu zabývaly tématem „I když je to zamotané“ a svěřily své životní situace Panně Marii rozvazující uzly. Na to navázal otec děkan přednáškou o ikoně Panny Marie Vladimírské. Pak následovala adorace. Během ní byla možnost jít ke zpovědi, odpočinout si v připraveném pokojíku nebo si popovídat s některou ze sester. Všechny naše radosti, sdílení i starosti jsme pak vložili do mše svaté. Po ní čekala maminky připravená slavnostní večeře a poté závěrečná reflexe. Jsme moc rády, že u nás měly maminky možnost zastavit se, ztišit a načerpat do dalších dnů. Doufáme, že se na dalších obnovách, dá-li Pán Bůh, znovu setkáme.

Krásné Vánoční svátky plné radosti a pokoje, požehnaný celý další rok vám všem vyprošují sestry boromejky.

OKÉNKO DO CHRÁMOVÉHO SBORU

V prosinci před 10 lety (byla založena MUSICA TEMPLI, spolek pro studium duchovní hudby. Tento spolek vznikl z iniciativy členů místeckého chrámového sboru CANTORES DOMINI a sboristé také tvoří z velké většiny členskou základnu spolku Musica Templi, který od té doby organizačně zajišťuje vystoupení sboru i orchestru Musica Templi Orchestra, ale také organizuje koncerty, sborové hudební dílny, besedy, studijní setkání aj. Činnost spolku je zaměřena na hudebníky, kteří se věnují duchovní hudbě, ať už to jsou amatéři či profesionálové. I díky tomu zní při významných bohoslužbách v našem kostele zpěv již početného sboru a liturgie je doprovázena často profesionálními muzikanty a sólovými zpěváky. Současně s tím chce Musica Templi šířit povědomí o duchovní hudbě mezi širokou veřejností. Za dobu své existence se spolek tedy stal nedílnou součástí naší farnosti, ale také se zařadil mezi významné kulturní organizátory v našem městě.

Svědčí o tom i poslední tři koncerty, které během podzimních měsíců letošního roku spolek zorganizoval. Bylo to sice pro jeho členy dost hektické období, ale s výsledky určitě mohou být spokojeni. První koncert z této trojice přinesl zájemcům hudbu francouzského baroka. Přestože byl začátek října, šlo zejména o vánoční mši, jejíž autor M. A. Charpentier se inspiroval melodiemi francouzských vánočních písní, tzv. noelů. Provedení této mše vlastně bylo jakýmsi splněním dluhu, který měl sbor Cantores Domini u svých posluchačů. Tímto koncertem měla totiž být podle plánu ukončena vánoční doba v lednu 2022. Jenže epidemiologická opatření v souvislosti se šířením nemoci covid-19 jeho uskutečnění znemožnila. Vždyť sbor už od konce listopadu 2021 kvůli těmto opatřením zcela přerušil svou činnost! Vrátil se k ní až na jaře letošního roku, zato s velkým nadšením. Z ohlasu posluchačů jsme zjistili, že tato mše, která je ve Francii populární stejně jako naše „Rybovka“ u nás, jim však moc vánočně nezněla. Takže to tak asi mělo být, že zazněla až mimo Vánoce.

Druhý z trojice podzimních koncertů byl Dušičkový koncert Naděje. Musica Templi tyto dušičkové koncerty organizuje již mnoho let a díky tomu se staly tradicí a našly si i řadu pravidelných posluchačů, které zaujala jejich dramaturgie i atmosféra. Letošní dušičkový koncert byl věnován obětem totalitních režimů, a tak byl termín jeho konání posunut

na předvečer státního svátku 17. listopadu. Měl možná trochu pochmurnou náladu, zejména v první části koncertu, ale závěr byl pro posluchače již méně náročný a méně závažný. Nicméně skladby během koncertu uvedené byly všechny od autorů hudby 2. poloviny 20. století a počátku 21. století. Koncert tak ukázal, jaké podoby může soudobá duchovní hudba mít, a k pestrosti a zajímavosti jistě přispělo i to, že se během koncertu vystřídaly skladby pro mužský, ženský i smíšený sbor, pro sólový zpěv i pro sólové varhany.

Na sólové varhany byl zaměřen třetí z koncertů. Záměrem bylo ukázat posluchačům, jak znějí varhany a jak to za nimi vypadá, když na ně hrají současně varhaníci dva. Název koncertu „Varhany pro 4 ruce a 4 nohy“ přilákal první adventní neděli do kostela celkem hodně posluchačů, přestože na zaplněném nedalekém náměstí tomu konkurovalo rozsvícení stromečku se svým doprovodným programem. Bohužel jsme posluchače museli hned na začátku zklamat, protože členka varhanického dua onemocněla a nemohla do Místku přijet. Nicméně její kolega Jan Rotrekl si pro nás připravil zajímavý a velmi obtížný program pro sólové varhany a zaujal posluchače svou virtuózní hrou, ale i tím, jak zaměstnal při registrování naši registrátorku opravdu naplno. A díky tomu, že se technicky podařilo zajistit to, co jsme na facebooku Musicu Templi slibovali, tedy přenést to, co se děje nahoře na kůru, dolů do kostela na velké plátno, všichni velmi dobře viděli, co se tam nahoře během koncertu odehrávalo. A vlastně to byl místy koncert pro čtyři ruce, jak tam Jarka pořád něco zatlačovala či zase vytahovala, obíhala varhany kolem dokola a při tom všem se snažila varhaníkovi moc nepřekážet a ještě se jí povedlo vždy včas mu otočit stránky not... Slušný výkon. Celý koncert posluchače při závěrečném potlesku zvedl ze židlí a všichni odcházeli nadšení. Ještě před kostelem varhaníkovi děkovali, pronášeli pochvalná slova a oceňovali jeho vynikající výkon.

Tento vskutku náročný podzim má Musica Templi a sbor Cantores Domini už za sebou, stejně jako nácvik na adventní vystoupení. I když na to už měl sbor částečně předcvičeno na jaře, kdy zpíval roráty pro natáčení pořadu Pečení na neděli. Tento pořad byl uveden na ČT1 v neděli 18. prosince, takže pokud byste měli zájem, můžete si ho najít na internetu v archivu České televize a podívat se na něj. Před sebou má sbor a spolek zase vánoční období plné hudby, během nějž kromě koled a pastorel zazní Missa pastoralis Josefa Schreiera, dále postní období, pro které připravujeme znovuvvedení kantáty Via crucis od Ference Liszta. Pak sbor čeká nácvik na Velikonoce a dále na závěr sborové sezóny, což je poutní slavnost kostela sv. Jana a Pavla. S ní bude spojen již XV. ročník Sborových hudebních dílen Místek, které Musica Templi každoročně organizuje. Během něj spojené sbory, sólisté a orchestr opět společně něco hezkého připraví pro slavnostní bohoslužbu i pro následný odpolední poutní koncert. Co to bude? To vám napíšeme zase někdy příště. Pokud byste se toho všeho však chtěli aktivně účastnit, dveře do sboru i do spolku jsou Vám otevřeny. Oslavovat zpěvem Boha a tak svým dílem spoluvytvářet bohoslužbu je pro všechny členy sboru zavazující, ale zároveň nesmírně krásné a povznášející. Je to něco, co se nedá slovy popsat, ale je třeba to prožít.

KATOLICKÝ LIDOVÝ DŮM

Od září začaly a probíhají u nás tyto kurzy:

Kurz – Cvičení nejen pro seniory Každou středu - od 10h, vstupné 50,-Kč

Kurz Arteterapie - každý čtvrtek od 18h, vstupné 80,- Kč

Kurz – Cvičení spirální stabilizace páteře

- nutné objednat se dopředu
- Vstupné 100,- Kč
- tel.739 202 721 (Kateřina Ligocká)

Každé pondělí – zkouška sboru Smetana od 17h

Pondělí – čtvrtek – odpoledne – pravidelné schůzky Skautů

Proběhl u nás také kurz pod vedením p. Mečkovského - Klíč ke zdravým vztahům.

Pro všechny zúčastněné to bylo skvělým obohacením. Také jsme uvítali na Havajském plese zdravotně postižené, kteří si tuto akci velmi užili. Byla to nádherná a Bohulibá akce. Upletli jsme věnce, mladí měli svůj Senzames, a také jsme vyrobili krásné vánoční dárečky a dekorace.

Také se nám po 3 letech konečně povedlo uskutečnit festival dětských pěveckých sborů. Zúčastnilo se tohoto festivalu skoro 400 dětí - v 10 sborech z Moravskoslezského kraje.

V předchozím období jsme avizovali, že nabízíme volné prostory k pronájmu - jak restaurace, tak kanceláří. V současné době je to už jen pár kanceláří.

Restaurace a část kuchyně bude již od března v provozu novými nájemci, kteří zde budou mít krásný velký dětský koutek - celou místnost a k tomu kavárnu a jiné podnikatelské projekty.

Protože v současné době v kuchyni není nájemce, nechali jsme profesionálně celou kuchyň vyčistit, vymalovat a dát do nového krásného stavu.

V novém roce máme v prvním čtvrtletí nasmlouvaných mnoho plesů a oslav, kdy nájemci rádi využijí možnosti pronájmu kuchyně, baru, restaurace, což na našem městě není nikde jinde možné.

Máme také domluvené krásné přednášky ať už od p. Mečkovského, či otce Janšty, či jiných skvělých přednášejících s velmi zajímavými tématy.

Celý Lidový dům bude slavit v brzké době 100 let od vzniku, od postavení a činnosti. Celá myšlenka vznikla před 100 lety proto, že v našem městě byl pro kulturu a setkávání postaven - Německý dům - jen pro Němce, pak Národní dům - který byl jen pro šlechtu. Obyčejný a katolický lid se neměl kde scházet, neměl své zázemí. Proto se před 100 lety poctiví lidé rozhodli postavit svůj LIDOVÝ Dům, který bude prostě pro LID. Každý přispíval jak mohl, poslední peníze, či drobnosti se vybíraly a sbíraly, až se dílo podařilo. Opravdu to lze přirovnat ke stavbě Národního divadla, které bylo také postaveno pro obyčejný LID, pro náš NÁROD - z posledních drobných obyčejného lidu.

My, členové Lidového domu, bereme tento odkaz a tento závazek velmi vážně. Chceme a snažíme se ze všech sil, ať toto dědictví zachováme a Bohulibá myšlenka tohoto díla se dále nese a žije po dlouhá léta.

Naši předchůdci s národní historií to neměli lehké. Lidový dům přežil velkou ekonomickou krizi, přežil 2. světovou válku, přežil komunistický režim. A teď, když je opět po 100 letech zase svobodný, chceme, ať žije dál a slouží LIDU.

Všichni, ať současní, či bývalí členové se o to velmi dobře snažili.

Věříme, že nám přízeň zachováte a budete s námi i nadále.

Stále nabízíme prostory i pro vaše oslavy, či setkávání.

Přejeme všem krásný, šťastný nový rok, plný zdraví, síly, optimismu, spojení společností!

Dědictví otců zachovej nám, Pane.

Váš Lidový dům

PLES FARNOSTI MÍSTEK

- V CENĚ VSTUPENKY JE TEPLÁ VEČEŘE
- ZÁBAVNÝ PROGRAM
- TOMBOLA
- VSTUPNÉ 350 CZK

HRAJE DUDEBNÍ SKUPINA YPSILON

VSTUPENKY JSOU
K DISPOZICI
V KNIHKUPECTVÍ
JAKUB
(FARNÍ NÁMĚSTÍ 57)
NEBO NA TEL. ČÍSLE
552 309 316

KATOLICKÝ LIDOVÝ DŮM
VE FRÝDKU-MÍSTKU

11. ÚNORA 2023

V 19:00

FARNOST

HEJ KÁMO...
TOHLE JE MŮJ TATÍNEK!

MAJÍ HLAD...

MYSLÍŠ ŽE TOHO
BUDE DOST?!

MŮŽU SI
VYFOTIT VAŠE RAMENO?

HLAVNĚ SE SOUSTŘEDIT!

MÁŠ TY NOTY
OBRÁCENĚ!

SE BAVÍ!!

**NERUŠIT!
ZDOBÍÍÍM...**

**ČEMU
SE SMĚJEŠ?!**

JÁ NEVÍM...

**TAK SI MĚ VYFOT
KDYŽ TĚ TO BAVÍ...**

**A Z TAKOVÝCH DÁREČKŮ
MÁM OBZVLÁŠT VELKOU
RADOST!**

VZDĚLÁVACÍ KURZY PRO KAŽDÉHO

Dovolte abych se s vámi podělil o pár útržků z jedné z aktivit, která se odehrála na naší faře. Dověděl jsem se o ní z farních stránek na internetu. Po době, kterou jsem strávil s rouškou... Jsem tuto možnost uvítal. Setkám se s lidmi, kteří se dokážou na chvíli zastavit a rozšířit si svoje poznání.

Otec Daniel i Václav se nás farníky, ale nejen ty, snažili oslovit trochu jiným způsobem. Připravili společně kurzy, které nám měli přiblížit našeho Pána Ježíše. Věci, které nás k němu přibližují, nebo vzdalují. Na čem je moje – naše víra postavená a kdo mi-nám pomáhá rozumět a nacházet souvislosti dávné historie s mou – naší současností. Jak se s Ježíšem mohu setkat...

Dostala se mi příležitost projít jednotlivými kurzy "Jak prožít mši svatou", "Jak spolupracovat s Duchem svatým", "Ezoterika a okultismus" a kurz "Podstata křesťanství"...

Kurz "Jak prožít mši svatou" byl zařazen na počátku celého běhu na začátku října. Říkal jsme si co se dovím nového a jak to bude probíhat... Sešli jsme se na faře v příjemném počtu zájemců o toto téma.

Otec Daniel nás uvedl krátkou modlitbou a začal nám přibližovat "Vrchol" života církve, kterým mše svatá je. Vysvětlil nám její části, úvodní obřady, bohoslužbu slova, bohoslužbu oběti a ukončení. Postupně jsme probírali s čím a kým se zde setkáváme. Otec nám řekl, jak se lidé scházeli k modlitbě a slavení neděle. Mše svatá je oslavou připomínkou Kristova velikonočního tajemství ve společenství církve. Zajímavě otec přiblížil, z čeho mše svatá vychází. Z židovské večeře, židovské svatby, knihy Zjevení apoštola Jana a naposledy z císařské ceremonie... Oslovil mě obraz ženicha "Krista" a nevěsty "církve" (muže a ženy). Jako nejniternější odevzdání se jeden druhému, který vrcholí v bohoslužbě oběti. Kristus za nás (svou církev) dává sebe a svůj život...

Srozumitelným způsobem otec přiblížil a vysvětlil jednotlivé úkony provázející mši svatou. Tady mě oslovilo vysvětlení. Pozvednutí misky knězem při proměňování, připojuji se k němu a odevzdávám vše co prožívám a co pro mě není lehké. Když kněz následně pozvedá kalich, mohu se opět připojit a děkovat, že to Ježíš promění... Amen, toto slůvko potvrzuje vše, co bylo řečeno.

Kurz naplnil všechna má očekávání a když otec podkreslil svou snahu, nám něco předat, krátkou ukázkou vysvětlující mši svatou propojenou s tím, co nevidíme, má sklenice očekávání přetekla. Tato setkání pro mě byla velkým obohacením a po každém části kurzu přetrvávala radost a touha jít dál...

Krátce bych se zmínil o posledním kurzu "Podstata křesťanství", který moderoval otec Václav a skončil druhou sobotu v prosinci. Zde nám otec přiblížil a vysvětlil tu podstatu, kterou je Ježíš Kristus a náš život v něm. "Bůh je láska" jak čteme v Janově evangeliu, a jak jej můžeme poznávat. Zde existují dvě cesty, nadpřirozená opírající se o jeho zjevení a přirozená. Můžeme ho poznávat v přírodě, skrze naši modlitbu...

Prošli jsme s otcem tajemství trojjediného Boha. Kdy ve vzájemném vztahu se Bůh Otec, který je "bezpodmínečně odpouštějící" setkává se Synem, který "vládne" a spojuje je Duch svatý, který "posiluje, uschopňuje a sjednocuje". I naše podstata má tři rozměry duchovní, duševní a fyzický. Tyto rozměry mají své potřeby, které musí být naplňovány a mají být v rovnováze. Potom mluvíme o šťastném člověku.

Otec nám ukázal, jak můžeme poznávat našeho Boha a rozmlouvat s ním...

Je moc fajn, že Bůh se nechává poznávat a existuje "5" cest.

- Písmo svaté,
- Příroda,
- Svědomí,
- Modlitba,
- Svátosti...

Každé cesty jsme se dotkli, ale doporučuji si to projít, jak se říká on-line...

Zmíním se jen o cestě "Svátosti", kterých máme 7. Jsou pro nás posilou na cestě do Božího království. Křest, Biřmování, Eucharistie, Smíření, svátost Nemocných, Manželství a Kněžství. Každý je zná, ale jejich vysvětlení a komentář, který nám otec Václav poskytl je lépe slyšet.

Radim Šotkovský

Jak spolupracovat s Duchem Svatým?

Díky kurzu jsem objevila a zažila, jaké velké množství dalších darů a možností nám spolupráce s Duchem Svatým nabízí. Jak i dnes dává Bůh skrze Ducha Svatého dary a moc, kterou jsem znala jen ze Skutků apoštolů z Bible.

Tak jako apoštolové měli dar uzdravovat, prorokovat, modlit se v jazycích, Boží mocí vyháněli zlé duchy, jak hořeli pro Krista a tím pak dokázali zapalovat i druhé...že toto všechno se nám nabízí stále i v dnešní době, že to není jen něco, co mohli lidé, kteří uvěřili Kristu konat kdysi, ale můžeme i my teď a tady, že toto všechno se nám nabízí i v dnešní době.

Že můžeme své životy prožít mnohem radostněji a plněji, když se vydáme na cestu spolupráce s Duchem Svatým a zažijeme křest v Duchu Svatém, o kterém jsem do té doby neměla ani ponětí. Bylo úžasné slyšet konkrétní svědectví od Aleše a Ondry, kteří nás kurzem provázeli, jak Duch Svatý působí a koná v jejich životech a rodinách a patří jim za to velké díky.

Z trochu jiného soudku byl kurz esoterika a okultismu. Kurz vedl otec děkan. Na počátku nás uvedl do problematiky dobrých a zlých duchovních bytostí, jejich podřízenosti Bohu, jakožto stvořiteli.

Pak nám postupně odkrýval, čím vším může člověk, často nevědomě, otevřít pomyslná vrátka pro zlé demony, kteří tak postupně získávají moc nad různými oblastmi našeho života. Obrovským obohacením bylo také osobní svědectví člověka, který si prošel touto zkušeností.

I když se jedná o závažné téma, které může nahánět strach, otec děkan dokázal věci osvětlit tak, že jsme se i zasmáli, ale zároveň se neztratila závažnost daného tématu. Zaznělo třeba, že Praha je v počtu čarodějnic (taký se divíte, že dnes ještě existují) třetí v pořadí, co do evropských měst. Nebo že i masáže, které se snaží napravovat a doplňovat energie, mohou otevírat pomyslná vrátka zlým démonům a mnoho dalšího.

Často sami nedokážeme vysvětlit, proč je to či ono špatné a mnohdy jen tušíme, že tohle se s křesťanstvím neslučuje. Každý křesťan by měl vědět a umět vysvětlit, proč jsou horoskopy, kyvadla, výklady z karet, léčení přes energie, reiki, homeopatie a podobné věci a praktiky nebezpečné a k čemu to může v životě člověka vést. Náplň kurzu toto všechno objasňuje a vysvětluje.

Barunka Šotkovská

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA

Milí farníci, rád bych vás všechny pozval na letošní odpoledne Štědrého dne v 15:00 na místecké náměstí Svobody na akci POJĎME SPOLU DO BETLÉMA, která se poprvé konala před rokem.

S blížícími se vánočními svátky přichází do našich nálad nejen radost, ale někdy také strach a obavy z pocitů lítosti, které se nás mohou ve svátečních chvílích zhostit. Všude můžeme slyšet o tom, že o Vánocích by nikdo neměl být sám, že se má sejít rodina, že si navzájem máme odpustit. Právě tato dobře míněná slova mohou někdy ublížit a přinést prázdnotu do lidského srdce. Zvláště pro ty, kteří skutečně nikoho nemají, nebo pro ty, kteří cítí, že se jim život nepovedl a proto jsou osamoceni, mohou svátky představovat nepříjemné období. Vánoce jsou těžké také pro ty, kteří v uplynulém roce někoho milovaného ztratili či pro ty, kterým někdo těžce ublížil.

Byl bych velmi rád, kdybychom jako farnost vyšli vstříc všem, kteří budou letošní Vánoce prožívat v bolesti, ale také těm, kteří Vánoce prožívají bez hlubšího duchovního rozměru. Jsou lidé, kteří do našich kostelů zavítají jen o svátcích, ale jsou i takoví, kteří nepřijdou nikdy. Právě těmto Božím dětem bychom měli vyjít naproti a setkat se s nimi tam, kde oni přicházejí.

Na náměstí budeme spolu zpívat koledy, skauti budou rozdávat Betlémské světlo, my kněží budeme mít promluvu pro farníky a občany města, budeme si přát k svátkům a na závěr bude požehnání s přáním pokojných a radostných dní všem občanům. Zároveň budeme mít s sebou prázdné jesle a každý přítomný bude moci napsat do jeslí svou radost nebo starost. Všechny pozveme na půlnoční, protože na tyto napsané úmysly bude v noci mše svatá sloužena.

Věříme, že i toto setkání s farností může někoho vést k otázkám víry a někoho oslovit.

Na závěr bychom chtěli všechny poprosit o modlitbu za tuto akci a za všechny, kteří přijdou.

Otec Daniel

VÁNOCE VE FARNOSTI MÍSTEK

24. 12. 2022

7:00 kostel sv. Jakuba - adventní mše svatá

15:00 náměstí Svobody - rozdávání
Betlémského světla a přání k Vánocům

22:00 farní kostel - PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

25. 12. 2022

6:00 kostel sv. Jakuba - JITŘNÍ MŠE SVATÁ

8:00 a 10:00 farní kostel - vánoční mše svaté

26. 12. 2022

8:00 a 10:00 farní kostel - vánoční mše svaté

Sviadnov, Lysůvky, Hodoňovice

25.12. 2022 nedělní pořad bohoslužeb

Sviadnov 24 .12. 2022 - 21:30 Půlnoční

Hodoňovice 24.12. 2022 - 22:00 Půlnoční

26.12.2022 nebude mše sv. v Hodoňovicích

2022/2023

Letošní MiniFor byl super. Co to MiniFor je? Víkendové setkání pro kluky od oltáře, kteří pod vedením kněze během společných aktivit rozvíjí duchovní a osobnostní stránku života.

Hlavním tématem setkání byl patron Olomoucké diecéze sv. Jan Sarkandr.

Začalo to všechno v pátek 25. 11. 2022 v

18:00 kdy jsme se všichni sešli v Hodoňovicích.

Bylo nás celkem 40. Rozdělili jsme s do týmů: Oranžoví, Modří, Červení, Žlutí, Zelení. V pátek večer jsme si udělali procházku do blízkých Pískoven. Tomuto místu jsme říkali Olomouc, protože zde světec Jan Sarkandr přebýval.

V sobotu jsme měli mít výlet na Čupek, ale kvůli špatnému počasí jsme museli zůstat na chatě. To nám ale moc nevadilo, protože i vevnitř se dají hrát různé hry. Ráno byla mše svatá v kostele Narození Panny Marie v Hodoňovicích. Dozvěděli jsme se další zajímavosti o Janu Sarkandrovi z katecheze otce Davida Tylečka. Tyto informace jsme potom využili při výrobě plakátu, který měla každá skupinka vytvořit. Odpoledne jsme hráli různé hry, z kterých jsme se ještě více dozvěděli o Janu Sarkandrovi.

V neděli ráno byla mše svatá ve stejném kostele jako v sobotu. Po mši bylo vyhodnocení plakátů a body za hry, které jsme plnili celý MiniFor. Nejhezčí plakát měli Oranžoví. Na prvním místě ze všeho se umístili Oranžoví a Modří.

Z MiniForu jsme odcházeli s novými zkušenostmi a zajímavostmi, mimo jiné jsme si odnesli modlitbu ke sv. Janu Sarkandrovi.

MINISTRANT ROKU

Ministranti v Místku soutěžili po celý rok v bodovací soutěži. Za každou službu dostávali body. Kromě toho bylo nutné naučit se ministrantským dovednostem podle věku a složit patřičnou zkoušku. Další body získávali za účast na ministrantských schůzkách a za pomoc na faře. S dovednostmi (zkouškami) to sice nebylo valné, ale za největší účast se stal ministrantem s největším počtem bodů František Klimánek. Často vstával a chodil na ranní mši svatou do kostela sv. Jakuba ještě před školní výukou. Františkovi děkujeme za jeho službu.

NÁLEZY Z VĚŽE

Ve jménu nejsvětější Trojice Boží,
Boha Otce i Syna i Ducha svatého,
stala se následující památka:

Když dne 8. Marca 1813^{ho} silou vět,
ze bouřlivého špica věže této slomena a
i s baňou shorena byla, postarali se
všickni farníci, jakožto dobří křesťani kato-
ličci, zvláště ale sousedové města Místka
aby chrámu Paně svému farnímu, zas okra-
nu jeho navratili a špicu věže celou novou
a novým stenyčím dubovým, a novým ple-
chem přikrytým, s novým křížem železným,
a novou baňí zlatem 24 ti kusami duká,
tu poslázenou postavili. A aby potomkům
svým příklad horlivosti podobné v chrám
Boží a vědomost nějakou o časech svých
dědičně zanechali, spis tento do baňe po-
ložili.

Přijměte potomkové! a vďečnosti pa-
mátka naši, spomeňte na nás v Panu v
pobožnosti, a v padech podobných náklady,
te nás, jakož omie i my za příkladem
předků svých učinili, zjevňáto nalesenou
památku s prvotní věže této postaveny nam
tu k libému přičtení příkladame.

Za panování Františka, císaře rakous-
kého, krále v Uhřích, v Čechách, v Galicii a
v Lodomerii a t. d. markrabě moravského,
Piusa VIII^{ho} papeže římského a hlavy církve

křesťansko-katolické, — Maria Thadäaše
havlšte z Trautmannsdorfu, knížete a arc.
biskupa Holomouckého, jakožto našeho nej.
milostivějšího pana pana, gruntovního a
vchnosti za pana Antonína Svobody vch.
ního svědčího na panství arcibiskupů,
kem Hochwaldskem, pana justiceře vch.
nostenského Viktorýna Lichtblaua, za Au.
gustýna Kuča faráře města Krítkova a
lékara, jenž spis tento složil i rukou svou
vlastní psal, za pana kaplana Josefa
Travnicka staršího a Patra Valentína
Sladka mladšího, za pana města před.
stavených pana Jakuba Piskoře prvního,
pana Stanislava Barty druhého, pana
Innocence Skřídla třetího, pana Antonína
Chlebovského obce Notaria, za hospodářů
kostelních pana Josefa Trzika staršího a
spolu kostelníka a pana Jana Lindelaře
mladšího a spolu kostelníka, pak ještě
dvouh kostelníků pana Jana Rozchnala
a pana Františka Svänderle, za pana
Friedricha Klause místodržícího v rek.
torství choralmím, které po smrti neboř.
tíka Františka Piskoře rektora ještě za.
lane nebylo, za starce chudých pana Vavřín.
se Horáka měšťana, za obecního komty.
bučního pana Antonína Piora měšťana
a za hospodáře obecního pana Ignace Křečky.

KRÁSA

Jednou z pravidelných předvánočních anket některých deníků v naší zemi bývá otázka: „Půjdete o letošních Vánocích na půlnoční?“ Zhruba třetina dotazovaných odpovídá, buď že ano, nebo že možná ano. Někteří říkají, že neví, zda přijdou zrovna na půlnoční, ale že ve vánočním čase do kostela zavítají, alespoň aby viděli jesličky nebo si poslechli koncert. Je zde něco, co mnoho lidí v tomto čase do kostela přitahuje, ačkoli se nepovažují za věřící.

Vždy když vidím zástupy rodičů, kteří o svátcích přicházejí, aby svým dětem ukázali Betlém a malého Ježíška v jesličkách, říkám si, že to přece jen není tak špatné, jak se často říká. Ačkoli nelze vyčíst, jsou-li tito nepravidelní návštěvníci kostela věřící či nikoli, můžeme říci, že v sobě mají něco, na čem může Boží milost přece jen stavět a co může v těchto lidech rozvíjet. Zde můžeme vyjmenovat celou řadu věcí, která vězí za tím, že přicházejí lidé, kteří během roku zavítají do kostela snad jen jako turisté. Může to být tradice a vzpomínky na dětství, touha po zvláštnosti v tomto nevšedním čase, nebo třeba zvědavost. Ve všech těchto důvodech však vidím ukrytou jednu hlubokou touhu lidského srdce, **TOUHU PO KRÁSE!**

Každý rád vidí krásné stavby, obrazy, sochy, máme rádi krásu nezníčené přírody, milujeme krásu harmonických tónů hudebních děl. Toužíme po kráse a tato touha je v nás naprosto přirozenou daností, kterou si mnohdy nemusíme ani uvědomovat. Proč? Jsme stvořeni k obrazu Božímu a jeden z přívlastků, který je Bohu v metafyzice připisován, je, že **BŮH JE KRÁSA SAMA!** Bůh je krása, a proto jeho obraz – člověk – po kráse bytostně touží.

Ruský spisovatel Dostojevskij je autorem věty, kterou cituje současný papež Benedikt XVI., že **KRÁSA SPASÍ SVĚT**. Přes mnohá odmítání Boha a přes všechny útoky na učení církve, není možné vymítnout z člověka touhu vloženou Bohem do jeho srdce, touhu po kráse. Lidé, kteří přicházejí obdivovat nádheru chrámů, krásu duchovní hudby, velkolepost uměleckých děl, nebo třeba zakusit vánoční atmosféru a prohlédnout si jesličky, přicházejí s hlubokou touhou po prožití krásy. Pro mnohé, kteří Boha odmítají, se tak krása může stát cestou, skrze kterou k jejich srdci Bůh přece jen promlouvá. Svátý otec Benedikt XVI. říká, že jsme povinni znovu nalézt způsob promlouvání Boha skrze krásu. Podle něj náš pohled na krásu křesťanského umění uvádí na vnitřní cestu vyjití ze sebe samých. Jako důkaz pravdivosti křesťanství pro nevěřící, vidí papež v dnešní době především život svatých a dále krásu zrozenou z pravdy. Podle něj nic nepřivádí ke Kristu tolik, jako krása stvořená z inspirace vyplývající z víry.

Myslím si, že na základě těchto myšlenek můžeme říci, že k opravdovému křesťanství patří smysl pro skutečnou krásu. A tedy krása v sobě skýtá tu moc, která může člověka přivést k víře. I touha vidět něco nevšedního, pěkného, být na vánočním koncertě či zhlédnout jesličky může být onou jiskřičkou, jíž Bůh zapálí světýlko v srdci těch, kteří Boha ještě neznají. A tak i ti, kteří přijdou do kostela jen o Vánocích, jsou jakoby nevyřčení a neidentifikovaní křesťané, kteří o své touze po Bohu ještě nic neví. Budme na ně milí a přispějme svým postojem ke kráse, kterou hledají.

otec Daniel

KDE JSI, ADAME?

Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“ Tuto větu čteme ve 3. kapitole knihy Genesis. A jaká je odpověď člověka? Jakmile zaslechne Boží hlas, ukrývá se před Stvořitelem. Tento prastarý příběh z Bible vypráví nejen o dávné události Adamovy tragédie, ale je prototypem mnoha situací a postojů opakujících se dnes a denně kolem nás i v nás samotných.

Nejprve si musíme uvědomit, že Boží volání následuje poté, co se člověk rozhodl proti Bohu. Otázka „Kde jsi?“ je Boží odpovědí na hřích člověka.

Poté, co člověk zhřešil, začíná se ukrývat. To, co se zdálo lákavé na pohled, to, bez čeho jakoby člověk nemohl žít, to, co nutkalo a přitahovalo, se po dosažení stalo zřídlem smutku a frustrace. Milující a do té chvíle člověkem milovaný Bůh je někým, před kým se Adam skrývá. Hřích mu vzal důvěru v Boha. Svůj život zaměřil na skutečnosti stvořené místo na Tvůrce. Nejhlubší společenství člověka – s Bohem – utrpělo smrtelnou ránu. Musí se ukrývat, neboť nebude schopen pohlédnout Bohu do očí. A tak se člověk plný strachu ocitá v nepřeklenutelné samotě a prázdnotě nitra. Vytoužené představy o užítku zakázaného ovoce se rozplynuly v jediném okamžiku. Tato propast mezi člověkem a Bohem pokračuje i do mezilidských vztahů, kdy Adam začne obviňovat Evu.

Člověk se ocitá v naprosto odlišné situaci než v té, do které jej na počátku postavil Bůh. Z úrodného Edenu zavlážovaného Boží milostí se v srdci člověka stává poušť samoty, strachu a narušených vztahů. Bůh, který už člověka nenalézá

v prostoru své milosti, se nutně ptá: „Kde jsi, Adame?“ Tato věta je výrazem nesmírné starosti Boží, který tak jako matka hledá ztracené dítě a volá: Kde jsi? Je zde však ukryta ještě hlubší skutečnost. Vševedoucí Bůh moc dobře ví, co se stalo, ví, kde se jeho tvor ukrývá. Je však navýsost nutné, aby člověk odpověděl sám. Neboť při hledání odpovědi si sám uvědomí, kam se až dostal. Náhle přiznává, že je nahý a ustrašený, dokonce nepopírá svůj hřích, i když se odvolává na provinilou Evu. Podstatné však je, že se postaví čelem ke své situaci. A teprve tehdy může Bůh promluvit dál o svém plánu záchrany.

Věta Písma: „Kde jsi, Adame?“, je větou, která patří každému z nás. Kde jsme ve své životní situaci, životním stylu? Kam jsem došel ve svém duchovním životě? Kam už jsem zašel v koketérii s hříchem? Nejsem už v prostoru spálené země, kde si nechci uvědomit svůj stav a pro svůj hřích hledám omluvu v překrucování hodnot, pravd, relativizování životních závazků či v milosrdenství Božím, které svou shovívavostí přece odpustí i můj klam? Do každé situace, do každého dne volá Bůh: „Kde jsi?“ Každý den se nás ptá, kde jsme se octli na cestě za ním, o kolik jsme se přiblížili či vzdálili od svého povolání, do něhož nás včlenil. Jen málokdy však dostává tak výstižnou odpověď jako v případě Adamově, neboť pod rouškou svých teorií a interpretací dobra a zla mylně a falešně ukrýváme svou nahotu, která je před Božím zrakem nezahalitelná. Bůh však znovu a znovu přichází se svou otázkou. Ptá se v tichu modlitby, v přítomné zpovědnice, volá k nám ze záře svatostánků, ale také z pohledů těch, kteří od nás očekávají svědectví o věrnosti Bohu. Mluví skrze přírodu, Písmo, volá skrze utrpení světa a hlavně v hlasu svědomí. Volá nejrůznějšími způsoby, ale volá stále:

„KDE JSI?“

Pravdivá odpověď je nalezením identity člověka. Kde jsem? Blízko či daleko Božímu povolání mého života? Kam jsem se poděl od prvního nadšení pro život s Bohem? Nevyprchalo okouzlení, které jsem kdysi na počátku své životní cesty tak silně pociťoval? Jak dnes prožívám své poslání manžela, manželky, kněze, řeholníka, svobodného ve světě? Jsem-li mladým člověkem, jak se snažím hledat životní cestu, ke které mě Bůh volá? Nejsou mé plány v rozporu s jeho plány? Kde skutečně jsem?

Prosme, aby nám Pán dal sílu a odvahu pravdivě se podívat do stavu svého života, svého vztahu s Bohem. Vždyť jeho volání není výčitkou ale starostí o naši spásu. Kéž nám dá Pán milost kráčet věrně po cestách našich životních povolání!

o. Daniel

MEZI NEBEM A ZEMÍ

„O posvícení všechno to voní, tak jako v apatyce, husa se v troubě peče, sádlo jí z dupky teče, a kdo by nešel na posvícení, ten by byl blázen přece...“ - starodávná píseň byla součástí pozvánky na akci farního společenství Lysůvek a Zelinovic u příležitosti „posvícení“ tzn. posvěcení kostela Panny Marie Sněžné v Lysůvkách.

V sobotu 12. listopadu se konalo pásmo písní a slova pod názvem „Mezi nebem a zemí“. Kapela SPOLEM zpívala písně, které se dotýkají našich životů, našich starostí i radostí, našich bolestí i cest. Příjemně strávená chvíle se známými i neznámými písněmi, které si mohli návštěvníci zazpívat spolu s kapelou, byla dobrým vstupem do místního „krmáše“, jehož hlavní oslavou byla mše 13. listopadu v tomto kostele.

Za farní společenství: Marie Vlčková

ALFA

Co mi dal kurz ALFA:

- poznání, že život s Bohem mohu prožít i jinak
- svědectví účastníků mne přesvědčilo, že s vírou překonám mnohé starosti lépe
- navázala jsem bližší vztah s Bohem
- různé pohledy na probíraná témata mne vedly k hlubšímu osobnímu zamyšlení i bližšímu seznámení s Biblí
- příjemně strávený čas a seznámení s lidmi, s kterými jsme se jen v minulosti mýjeli
- skvělá organizace mne vedla k rozhodnutí rozhybat život farního společenství, do kterého patřím

Účastnice Alfy 2021

PRVNÍ VČELAŘSKÁ MŠE

„Bože, chválíme tebe, Pane, moc tvou velebíme...“, známý chvalozpěv Te Deum, který složil sv. Ambrož. Právě u příležitosti jeho svátku se konala v neděli 4. prosince v kostele sv. Jana a Pavla, jakožto patrona včelařů, první včelařská mše. Tento kostel byl vybrán z toho důvodu, že tento světec je jeho součástí a je jednou z velkých soch za oltářem (atribut: včelí úl).

S nápadem uspořádat tuto mši přišel Otec Daniel a vzhledem k tomu, že se již o tomto záměru mluvilo mnoho let, rozhodli se včelaři jít do této aktivity. A podařilo se.

Mše byla zpestřena slavnostním praporem i krojovanými včelaři a zástupci včelařského kroužku, kteří nesli obětní dary. Po mši mohli účastníci ochutnat medové občerstvení či zakoupit si různé výrobky z včelích produktů.

Vzhledem k tomu, že mše byla sloužena za včelaře i zakladatele včelařského muzea v Chlebovicích pana Bohumíra Haleše, pokračoval program videoprojekcí o tomto včelaři a prohlídkou včelařského muzea ve Včelařském naučném areálu, v místě, které skutečně „vykvetlo“ s Boží pomocí.

Svatý Ambroži, přimlouvej se za nás!

HISTORICKY 19. VÝSTAVA BETLÉMŮ

Vážení a milí přátelé, spoluobčané, návštěvníci Betlémů.

Vánoce a výstava betlémů ve Frýdku-Místku, která se uskutečnila naposledy v roce 2019 v 8. základní škole na ulici Československé armády – sídliště Kolaříkovo, je dnes již dávnou minulostí. Osmnáctiletou tradici výstav přerušila na dva roky pandemie covidu, který sice ještě neukončil své působení, ale v současné době již není důvodem ke strachu. Proto si vás dovoluji se svými přáteli, spoluvystavovateli Jirkou Bíleckým a Danielem Adámkem, pozvat na již 19. výstavu betlémů, která bude mít v tomto roce k zhlédnutí 222 betlémů z vlastní sbírky a je tím považována za největší výstavu tohoto druhu v České republice.

Jako v minulosti, i v tomto 19. ročníku bude mít výstava doprovodný program:

- Živá Vánoční hudba pod vedení paní doktorky Baronové

Vystoupí: Catena Muzika, Frýband, Dětský sbor Osminka a Osma z 8. ZŠ, SLPT Ostravica a další.

- Charitní sbírka pro potřebné města Frýdku-Místku

- Záštitu nad výstavou převzal Biskup Mons. Martin David, apoštolský administrátor

- A to hlavní – výstavu v tomto roce zahájí:

Za duchovní obec Otec Leoš Ryška, ředitel televize NOE a za vedení města Frýdku-Místku primátor Petr Korč.

Vstup na výstavu bude, tak jako vždy, zdarma, protože si myslíme, že Vánoce nejsou o penězích, ale o radosti, zdraví a štěstí, které si o svátcích tolik přejeme. Myšlenkou nás, organizátorů, bylo, je a vždy bude vrátit do mysli lidí naprostou přirozenost oslavy nejkrásnějších křesťanských svátků v roce, bez Santa Klause, ale s Ježíškem v jesličkách a s oslavou rodiny, svaté rodiny.

Pokud toužíte prožít takové Vánoce v roce 2022, potom nezapomeňte, že 26. 12. 2022 od 13.00 do 18.00 hodin a 27. 12. 2022 od 10.00 do 18.00 hodin proběhne již 19. ročník této svým rozsahem ojedinělé výstavy v České republice a již teď se na vás těšíme.

Pokud máte doma betlém, který nestavíte, prosíme, přispějte do sbírky. Betlém bude dělat radost nejenom vám, ale i tisícům návštěvníků, kteří každoročně na výstavu přijdou.

Za vystavovatele se na vás těší

*S úctou
Josef Kleinwächter a spol.*

